

GAZETA LWOWSKA.

We Srode

N^{ro}. 57.

19. Maia 1819.

Wiadomości krajowe.

Gazeta Wiedeńska umieściła poniższe uwiadomienie:

„Dogadzając życzeniu posiadaczów obligacyi dawniejszych długów Stana, których Urzędy likwidacyjne znajdują się na Prowincyach, podaje się do wiadomości publiczney: że uprzywilejowany Bank Austriacki narodowy umyślił, wszystkie przedmioty, tyczące się obligacyi skarbowych i domestykalnych Czechich, Morawskich, Śląskich, Styryjskich, Karyntskich, Galicyjskich, Karniolskich i Góro-ryjskich, tudzież obligacyi Kamery nadwornej Węgierskiej, przeznaczyć na pożyczkę utworzoną w niniejszym Instytucie. W ogólności zachowane będą przytem te same przepisy, które ustanowione są według obwieszczenia z d. 15. Marca r. b. względem obligacyi, potrzebujących przerobionemi bydź na imie Urzędu pożyczki i depozytowego uprzywilejowanego Austriackiego Banku narodowego. W szczególności zaś ku wygodzie publiczney dla tem pewniejszego przeistoczenia powyższych obligacyi dozwala się przeciąg czasu dwóch miesięcy od dnia rezolucyi, pozwalającej żadanego zaliczenia, aż do dnia złożenia obligacyi przeznaczonych na zastaw. Zaliczać się będzie trzecia część wartości giełdowej, którą okazać mają przeistoczone Prowincyjne papiery publiczne w dzień złożenia onych w uprzywilejowanym Banku narodowym, od którego to dnia rachowane będą także i prowizye. Na ostatek oznajmuje się, że Bank w każdym przypadku, gdzie papiery publiczne przeistoczone będą na imie Urzędu pożyczki i depozytowego, i nie są złożone jako zastaw, takowe zwroci czyli odstąpi nazad właścicielom, za złożeniem należytosci trzydziestu krzycaarów Waluty bankowej od tysiąca Złotych Reńskich, każdo-czesney wartosci giełdowej w monecie konwencyney. W Wiedniu d. 6. Maia 1819.

(Następniá podpisuy.)

Dnia 23go Kwietnia W. Xiążę Rossyjski Michał przybył z Rzymu do Medyiolanu,

a nazajutrz udał się pieszo ku jeziorom poniżej gór Alpejskich położonym.

Wiadomości zagraniczne.

Zjednoczone Stany Ameryki północney.

Według wiadomości z Wassyngtonu z d. 11. Marca wzięto podczas ostatnich układów z Hiszpanią mapę Melicha za prawidło. Z tey okazuje się, że ogół Państwa Zjednoczonych Stanów począwszy od morza Atlantyckiego aż do Oceanu spokojnego, obeymuje blisko 2,256,955 mil kwadratowych (Angielskich), z których przypada na krainę, ciągnącą się od rzeki Mississipi od południa, licząc w to Florydy 942180 mil kwadratowych. Gdyby całe Państwo Zjednoczonych Stanów było tak zaludnione, jak Konnektykut według rachuby ostatney (z r. 1810) obeymowałoby 135 milionów 417,300 dusz ludności, a gdyby Zjednoczone Stany były tak ludnymi jak Włochy, miałyby przeszło 500 milionów mieszkańców.

Oto jest rys krótki Traktatu względem odstąpienia Floryd ogłoszony z rozkazu Senatu: 1.) Florydy odstępują się zupełnie Zjednoczonym Stanom. Odstąpienie to obeymuje całą Posiadłość Hiszpańską południowo od rzeki Mississipi z należącemi do tego i pogranicznemi wyspami. 2.) Granica zachodnia poczyna się od ujścia rzeki Sabiny, ciągnie się wzdłuż brzegu zachodniego tey rzeki, aż do 32 stopnia szerokości północney; z tąd w linii prostej ku północy aż do punktu, gdzie przecina Rio Roxo (rzekę czerną), dalej wzdłuż tey rzeki aż do 100go stopnia długości zachodney od Londynu (32 od Wassyngtonu), a tamtąd w linii prostej ku północy aż do rzeki Arkanzas, za którą granica ciągnie się aż do 42 stopnia szerokości północney, a potem za tymże stopniem szerokości aż do Oceanu spokojnego. 3.) Dzień 24. Stycznia 1818 przeznaczony jest do urządzenia sprzedaży albo dozwoleń usku-

tocznionych przez władze Hiszpańskie. Wszystko udziałane w tej mierze przedednie u pomienionym, potwierdza się traktatem, a wszystkie działania późniejsze uznają się za nieważne. 4.) Zjednoczone Stany również i Hiszpania zrzekają się nawzajem wszelkich roszczeń za szkody, ucierpiane przed podpisaniem traktatu, bądź przez obustronne Rządy, bądź przez ich Poddanych. 5.) Zjednoczone Stany przyznają na siebie zaspokoienie reklamacyi swoich Poddanych do Summy 85,000,000 dollarów. Sprawdzac'o będzie Komisysia mianowana przez Prezydenta. 6.) Traktat dawniejszy względem granic i żeglugi pozostaje w swojej mocy, jak dalece traktatem niniejszym odmienionym nie jest. 7.) Okrety Hiszpańskie, używać mają pierwszeństwa przed wszystkiemi Narodami w portach Pentakoli i S. Augustyna przez lat dwaście.

Gazeta Londyńska Times twierdzi, że uchwała Zjednoczonych Stanów Ameryki północnej przeciwko korsarzom, jest jedynie skutkiem układów z Hiszpanią, ponieważ ociągano się z tym aktem sprawiedliwości, dopóki nie nabyto Floryd.

B r a z y l i a.

Z Lizbony donoszą pod dniem 15. Marca: „Nie ma jeszcze zupełnej spokojności w Brazylji. Król nasz jeszcze będzie w Rio-Janeiro, pomimo chęci powrócenia do Portugalii: bo obecność jego w Brazylji jest potrzebna dla zwięczenia intryg rewolucyonistów Hiszpańskich, którzy pożar, niszczący Prowincyie Buenos-Ayres, usiłują rozszerzyć do osad naszych Amerykańskich.

S. Domingo.

W Londynie otrzymano wiadomość o niepokojach wybuchłych w dawniejszej Francuzkiej części wyspy S. Domingo, szczególniej w okolicach Mirebalais i Jeremie. — Ubory Stanu byłych Senatorów Bonapartego miały drogą handlową dostać się do Rzeczpospolitey Haityckiej, gdzie nosić je będą tameczni Senatorowie Murzyńscy. — Król Henryk, Murzyn, zwany dawniej Christophe, podług wyspy St. Christophe, stara się szczególniej przywieść Kray swój do obronnego stanu przeciwko Francyi, i zbierać ogromne skarby. Wielu poddanych jego wzięto do wojska, gdzie surowa zachowuje się karność; najmuiejsze wykroczenie bywa karane śmiercią. Dla gwardyi swojej sprowadził z

Anglii zielone mundur, które żołnierze w ten czas tylko biorą, gdy on sam jest w stolicy; w innym zaś czasie mundury te schowane są pod własnym jego kluczem, a wtedy gwardyia zaciąga boso. Lekka jego jazda zasługuje prawdziwie na to nazwisko; pałasz bowiem i patorontasz wiszą na gofem ciele. Drukarnia, która tylko jest jedną w całym Kraju, zostaje pod jego dozorem; druknią w niej polityczne pisma z rozkazu jego napisane. Zarząd interesami skarbowemi i Administracyjnemi jest bardzo prosty. Zbiór każdej plantacyi dzieli się na 4 części; jedną bierze Król, drugą pracujący Murzyni, a resztę właściciel. Ze zaś tym sposobem ma znaczną ilość kawy i cukru, wszyscy więc przybywający kupcy powinni naprzód z fakturami twemi udawać się do niego. Wymienia potem Król, co chce kupić, i często sam stanowi cenę, która pospolicie wynosi 10 od sta nad ilość, jak owych kupców kosztuje; wymienia oraz cenę towarów swoich, które chce dać w zamian, i na tem kupiec przestać powinien. Dopłata gotowizną w dublonach Hiszpańskich, prócz których nie przyznają tam żadnych pieniędzy, służy na powiększenie skarbu jego, zachowanego w cytadelli Henri, której broni 365 dział, i która ma liczną osadę. Leży na wierzchołku wysokiey góry, u spodu której jest zamek Sans-souci, wystawiony z przepychem Zachodnio Indyjskim.

Indyje wschodnie.

Listy z Kalkuty datowane pod dniem 10tym Listopada donoszą, że luboć w głębi Kraju dosyć jest spokojnie, wszelako wrodzona kraiwoom skłonność do buntu, zatrudnia ciągle wojska Angielskie. A p p o h - S a i b wzmocnił się bardzo, a kilku stronników jego obwarowało się w twierdzach: podobnie pokazal się znowu Szeich-Dulloo, sławny Wódz Pindarów. — Z Indyj wschodnich nadeszła do Londynu smutna wiadomość o straszliwej burzy, która grassowała dnia 24go Października w Madras i w zatoce tamecznej. Okręt Queen-Charlotte zatonął z ludźmi i z całym ładunkiem, a kilkanaście innych okrętów uszkodzonych zostało tak dalece, że nie mogą puścić się w żegluge.

Kraie Barbaryjskie.

Dnia 19go z. m. dało się uczuć mocne trzęsienie ziemi w zachodniej Prowincyi. W mieście Mascara obaliło się blisko 30 domów, a inne mniej lub więcej uszkodzone zostały.

Przeszło 30 ludzi życie utraciło. Podobne trzęsienie ziemi dało się także uczuć w Oran i innych miastach; zrzadzona jednak szkoda nie jest wielką. Po straceniu z rozkazu Deja kilku hultajów, którzy niższą część miasta rabowali, panuje zupełna spokojność. Morowe powietrze nie ustało jeszcze zupełnie, i codzien 3 lub 4 ludzi sprząta ze świata. Przybycie Pośta Algierskiego do Londynu sprawiło w Algierze powszechną radość, a jeśli dopnie celu swojego wystania, w tym razie statki korsarskie niezwłocznie wypłyną na morze.

Wielka Brytania.

Z Londynu donoszą pod dniem zostym Kwietnia: „Biega tu wieść o zmianie Ministrów. Słychać, iż P. Vansittart, Kanclerz skarbowy, złoży swój Urząd, a P. Peel będzie jego następcą; co jednak nie zdaje się podobnem do prawdy; wątpią także, aby Lord Eldon złożył Urząd wielkiego Kanclerza. Czytamy w gazecie Dworskiej tutejszey co następuje: „Z względu na ważne i znakomite przysługi, które niżej wymienieni Officerowie Mocarstw sprzymierzonych, podczas ostatnich pamiętnych wojen, dla powszechney sprawy Europy uczynili, Jego Królewicowska Mość Xiążę Rejent postanowił dać wielki Krzyż wojskowego orderu Łaziennego Xięcia Wołkowskiego, Hrabieniu Woronzow, Jenerałowi Zieten i Jenerałowi Frimont.“ — Jenerałowie: Vincent, Pozzo di Borgo, Reede i Lamotte zostali mianowani Kommandorami, a Jenerał-Major Rossyyski Bofozyn, Major Austriacki Marechal, Major Prucki Massow, Podpułkownik Bawarski Xiążę Thurn i Taxis, Major Hannowerski Rodenhansen, Major Saski Schreibershofer, i Jenerał-Major Hiszpański O'Lalor otrzymali Krzyż kawalerski tegoż orderu. — Dnia 12. Kwietnia na warsztacie okrętowym w Woolwich podniesiono w 5 minutach bat królewski, mogący wziąć 120 beczek ładunku, dla pobicia go miedzią. Użyto zaś do tego 8 tylko ludzi i śrąby wynalezioney przez Pana William Hocky, który to takimi śrubami podęymnie się wydobyc zatopioną fregatę z wody. — Słychać, iż Parlament zwróci uwagę na połów śledzi przez Hollendrów przy brzegach Szkocyi. Wiadomo powszechnie, iż Narod ten celował oddawna nad nami w połowie tych ryb i ich uprawie. Roku 1636 kiedy Karol I. zakazał cudzoziemcom rybołówstwa przy brzegach Szkocyi, Hollendrzy zapłacili koronie Angielskiej 40,000 funt. szterl. za po-

zwolenie rybołówstwa przez lato, i ofiarowali się płacić co rok podobną ilość; lecz im pretem tego zabroniono. Jedna z tutejszych gazet zawiera dotądny opis, iak Hollendrzy łowią śledzie i iak ie uprawiają. Dodaie, iż gdyby rybacy nasi więcej sobie zadali pracy i pilności, mogliby się w tej mierze równie wydoskonalic, przezcooby Kray bardzo wiele zyskał.“

Hiszpania.

W pierwszych dniach Kwietnia odeszły do Barcelony straż honorowe dla przyjęcia Królowney obu Sycylii, zaślubioney z Infantem Hiszpańskim Don Francesco de Paula. Przy tej sposobności różne Osoby dyplomatyczne ndarowane zostały orderami ze strony obu NN. Dworów. — Wielkorządca Walencyi Jenerał Ellio doniósł Ministrowi wojny, że gdy spokojność i porządek w Prowincyi tameczney przywrócone zostały, batalion piechoty wystarczy na utrzymanie Policji w wielkiem tem mieście. W skutku tego osada tameczna otrzymała inne przeznaczenie, a ieden pułk z oneyże przyłączy się do wyprawy Kadyxenskiej. Prawie wszystkie osoby, aresztowane dla spisku przeciwko Jenerałowi Ellio, odzyskały wolność. Król Jmć nie tylko pochwalił postępkę iego, lecz ndarował go nadto wielkim krzyżem orderu Karola IIIgo. — W Katalońskich twierdzeniach Lerdydzie i Tortozie utraciło mieysca kilku naczelnych Officerów. Także i Dowódca zamku w Walencyi został złobowanym. Słychać, że Minister łaski i sprawiedliwości Don Lozano de Torres złoży swoy urząd, starając się o dostojność Kardynała. — Minister ten wydał do Wielkorządcew okólnik, zalecający dokładne wywiedzenie się o emigrantach, którzy powracali nazad do Hiszpanii i najsćślejsze czuwanie, aby ciż nie zbaczali z gościnców, które im w paszportach wyznaczone będą, i nie oddalali się z przeznaczonego im mieysca pobytu, inaczey iako włóczęgi byliby traktowani. — Z różnych okolic Państwa wyruszyły do Andaluzyi liczne oddziały artyleryi konney i pieszey, mające składać część wyprawy Kadyxenskiej. Do Kadyxu przybyło z Anglii, Bordeaux i Bayonny 20 uzbrojonych zupełnie okrętów transportowych. Z okrętów, które wyprawić miano w Maiu przeciwko eskadrze Lorda Cochrane, miało dwa bydź w tak bardzo złym stanie, że niektórzy Officerowie morscy czynili trudności w udaniu się niemi; z tego powodu zło-

żono z urzędu dwóch Kapitanów okrętowych. — Gazeta Londyńska Morning-Chronicle rozsiła pogłoskę o powszechnym spisku między wojskami zgromadzonemi w Kadyxie a przeznaczonemi do Ameryki płudniowej; co Dwór Madrycki zatrzwożyć miało. Gazeta Londyńska Kuryer poczytnie całą tę pogłoskę za spekulacyję giełdową, odwołując się do listów z Kadyxu, dochodzących do dnia 25. Marca, tudzież z Madrytu, dochodzących do dnia 4. Kwietnia, a niezawierających o tem ani słowa.

Francyja.

Sędząc z liczby przybywających do Paryża Hiszpanów (piszą z tego miasta), coraz trudniej przychodzi żyć w smutnej ich Ojczyźnie. Od dwóch miesięcy przybyło tam kilkaset Hiszpanów; nie licząc w to rozproszonych po nadgranicznych Departamentach, i w głębi Francyi. Mało ich jeździ w widokach handlowych, a wszyscy inni są prawdziwemi Emigrantami, wynoszącemi z sobą kapitały i własność ruchomą. — W Vigan w Departamencie Gardenskim były dnia 4go Kwietnia burzliwe sceny, które atoli uspokoiły się pierwej, aniżeli w kilka dni potem oddział wojska nadciągnął. — Z Avignon donoszą, że zaraz po odejściu Misyjonarzów którzy tam kazania miewali, pewnemu farbierzowi tamecznemu doręczono 30,000 franków, jako wartość różnych kosztownych rzeczy, skradzionych mu przed 12 laty; że zaszyły także i inne podobne oddania, i że pobożnym tym księżom, gdy wychodzili z tamąd, towarzyszyły dzięki i błogosławieństwa wszystkich ludzi dobrych i poczciwych. „Jeżeli (pisze Francuzka Gazeta Codzienna), iak twierdzą nieprzyjaciele Religii, jeżeli mówię, to nazywa się niepokoieniem sumnienia, tedy owi cnotliwi i spokojni burzyciele spokojności poczytaliby się za szczęśliwych, gdyby takim sposobem całą Francyję niepokoić mogli.“ — Dziennik handlowy (*Journal du Commerce*) powstał mocno przeciwko rozporządzeniu Prefekta Departamentu Mozeli, aby wszelkie szynkownie, kawiarnie i inne domy publiczne o pewney godzinie zamykano. Tenże sam dziennik powtarza dawne deklamacye przeciwko Misyjonarzom w Antunie. Na to umieścić inny dziennik Paryżki: „Rozpowiadnie ewangelii razi więc PP. wydawców dziennika handlowego; przeciwnie oświadczają się obrońcami szynkowni, kawiarni, i t. p. Wszędzie, radziby widzieć Lud bardziej, ani-

żeli w kościołach. Wiemyć to wprawdzie że pewne podania naycelniey po szynkowniach podpiswane bywają; dla tego też to wzmiankowani Ichmościowie zyczyliby sobie, aby do tych miejsc we dnie i w nocy pilnie uczeszczano. Naleywszy sposób popierania postępów czasu, jest według ich zdania, aby ustawicznie kościoły były zamknięte, a szynkownie otwarte.“ — Hrabia Debrügues doradzał w iednym z ostatnich poszytów Konserwatora, aby odzyskać wyspę S. Domingo i przywrócić niewolę Murzynów, iako rzecz bardzo potrzebną. — Żołnierz Szwaycarski, który niedawno w opilstwie zabił człowieka w Paryżu, skazany został przez Sąd wojenny na dożywotnie więzienie. Dzienniki *Nouvel homme gris* i *Biblioteque historique* dopuściły się z tego powodu obrażających oświadczeń przeciwko wojskom Szwaycarskim, a Dowódcy tychże podali do Króla prośbę o zadosyćuczynienie. Tymczasem pewien księgarz Paryżki wyłożył pismo pod tytułem: „O wiarołomstwach i buntach Szwaycarów.“ Kilkanaście wojskowych Szwaycarskich przyszło do księgarza, czyniąc mu wyrzuty, lecz zgromadziło się tyle pospółstwa, że przywołać musiano wartę, która z trudnością tylko uratowała Szwaycarów.

Włochy.

Z Rzymu d. 28. Kwietnia. — „NN. Cesarstwo Ichmość Austriacyci zwiedzili podczas bytnosci Swoiey Kollegium de propaganda fide, tudzież Akademii sztuk nadobnych w S. Apollinare, gdzie ofiarowane Im dyplomata naytąskawiey przyjęli raczyli. W Niedziele (dnia 25. Kwietnia) NN. Państwo pożegnali N. Karola Emanuela IVgo, Króla Sardyńskiego (Brata panującego teraz Króla) tudzież Xiężny Lukañską, Chablais, i Xiężniczkę Wirtemberską, którzy wszyscy oddali Im inż pierwej swe odwiedziny pożegnawcze. Wieczorem NN. Cesarstwo Ichmość udali się do Jego Świętobliwości, który podobnie inż poprzedzającego Piątku był u Nich z pożegnaniem; a w Poniedziałek z rana o godz. 5tej puścili się w podróż do Neapolu, gdzie najaintz wyjechał także Xiąże Saski z Matłżonką i Synowicą Swoją. — Arcyksiąże Pałatyn Węgierski wyjechał dziś rano do Florencyi, a eate przy Dworze Austriackim zawierzytelniocze Ciało dyplomatyczne, tudzież inni znakomici Podróźni, którzy się tu znajdowali, udali się do Neapolu.“